

Thư Đức Giám quản - tháng 12 năm 2013

Cuối Năm Đức tin, Đức Giám quản mời gọi chúng ta suy nghĩ xem nhân đức này phải được diễn tả trong cuộc sống thường nhật của chúng ta như thế nào, với sự giúp đỡ của các phương thế nên thánh mà Chúa Giêsu đã để lại cho Hội Thánh Người.

22-02-2014

Các con thân mến,

Nguyện xin Chúa Giêsu thương gìn giữ các con của cha!

Đức Thánh Cha vừa bế mạc Năm Đức Tin cách đây vài hôm. Trong những tháng qua, với ơn Chúa giúp, chúng ta đã cố gắng làm triển nở nơi chúng ta nhân đức đối thần này, là nền tảng của đời sống Kitô hữu. Chúng ta đã nài xin Thiên Chúa: *Adauge nobis fidem!* [1] Xin hãy thêm đức tin cho chúng con, và cùng với đức tin là đức cậy, đức mến và lòng đạo đức. Giờ đây, khi những tháng ngày ân sủng này đã trôi qua, chúng ta hãy cố gắng tiếp tục theo đà này để tiến bước mỗi ngày trên con đường dẫn chúng ta về Nước Trời. Chúng ta hãy chạy đến Đức Trinh Nữ, mẫu gương đức tin và kết hiệp mật thiết với Thiên Chúa, để lòng ước ao của chúng ta được trung thành với Con của Mẹ và với Giáo Hội được nên hiệu quả.

Các tài liệu Huấn quyền của Hội Thánh, trong đó thông điệp mới nhất *Lumen Fidei* (Ánh sáng Đức tin), đã nhấn mạnh hai đặc điểm chính yếu ở cội nguồn của đức tin như Tân Ước

trình bày cho chúng ta. Thánh Phaolô xác định rằng *fides ex auditu* [2], đức tin đến qua Lời Chúa được đọc và tiếp nhận trong Hội Thánh. Còn thánh Gioan nói với chúng ta rằng Chúa Giêsu Kitô, Con Thiên Chúa nhập thể, là ánh sáng thật, ánh sáng đến thế gian và chiếu soi mọi người [3]; cho chúng ta khả năng biết được những bí ẩn nơi Thiên Chúa. Như vậy, ánh sáng và lời, lời và ánh sáng, định nghĩa hai khía cạnh không thể tách rời nhau trong đức tin mà chúng ta tuyên xưng. Chính vì vậy, «thật khẩn cấp phải tìm lại đặc tính của ánh sáng đức tin, bởi vì, khi ngọn lửa ấy tắt đi, tất cả các ánh sáng khác sẽ lu mờ đi.» [4] Các con thân mến, chúng ta hãy hết lòng cảm tạ Thiên Chúa vì những tia sáng mà Chúa Thánh Thần đã truyền đến cho chúng ta qua trung gian là Huấn quyền của Hội Thánh và qua đời sống của các thánh. Chúng ta hãy mau mắn đón nhận và hãy để Chúa

Thánh Thần dẫn dắt chúng ta trong cuộc sống hằng ngày.

Tháng 11 vừa rồi có một hội nghị tại Rôma về đề tài: «Thánh Josemaria và tư tưởng thần học». Đó là dịp phân tích xem giáo huấn và đời sống chứng nhân của các thánh đã cho phép đào sâu đức tin như thế nào và từ đó trình bày cách khoa học giáo lý Kitô giáo. Hội nghị này đã mang lại cơ hội quảng bá rộng rãi hơn trong giới thần học những điểm đặc sắc trong thông điệp mà Thiên Chúa đã gửi đến thánh Josemaria vào ngày 2 tháng 10 năm 1928; thông điệp ấy, thánh nhân đã chuyển đến các Kitô hữu, đặc biệt cho những ai miệt mài trong các hoạt động gia đình, nghề nghiệp, xã hội, v.v., giữa cuộc sống thường ngày.

Cha đã viết trong các thư các tháng trước về những chân lý đức tin chứa đựng trong Kinh Tin kính. Giờ đây và trong các tháng tới, Cha muốn rút tĩa

từ đó những hệ quả thực tiễn giúp chúng ta sống một niềm tin gợi hứng cho các hoạt động hằng ngày của chúng ta, thực sự soi sáng tâm trí chúng ta, tăng cường ý chí và nung nóng quả tim ta: như vậy, tìm biết và yêu mến Thiên Chúa sẽ dẫn dắt chúng ta trong cách cư xử và giúp ta chinh phục mọi linh hồn.

Để được như vậy, chúng ta hãy hoàn toàn tin tưởng rằng trong Hội Thánh có toàn bộ những phương thế nên thánh đã được Chúa Giêsu Kitô để lại. Trong số đó, như thông điệp Lumen Fidei đã nhắc lại, chúng ta phải quan tâm đặc biệt đến các Bí tích, tuân giữ các điều răn của Thiên Chúa và Hội Thánh, cũng như cầu nguyện.

Các Bí tích là hoạt động của Chúa Kitô qua đó, bản tính rất thánh của Người, Đấng nay đã ở trong vinh quang Thiên Quốc, đi vào cuộc tiếp xúc tức khắc và trực tiếp với các linh hồn, để thánh hóa họ. Ngoài các Bí

tích, Chúa Thánh Thần còn sử dụng các phương cách khác mà chúng ta không biết để lôi kéo con người đến với Ngài. Tuy nhiên, Đức Thánh Cha nói: Nền văn hoá của chúng ta đã đánh mất khái niệm về sự hiện diện cụ thể của Thiên Chúa, về hoạt động của Người trong thế giới. Chúng ta nghĩ rằng Thiên Chúa ở thế giới bên kia, ở một cấp độ thực tế khác, xa rời các mối quan hệ cụ thể của chúng ta. Nếu đó là sự thật, nếu Thiên Chúa không thể hoạt động trong thế giới, tình yêu của Người sẽ không thực sự mạnh mẽ, không thực sự có thực.» [5]

Chúng ta hãy nhớ lại lời dạy mà thánh Josemaria đã ghi lại khi còn rất trẻ: Cần xác tín rằng Thiên Chúa luôn ở cạnh ta. – Ta đang sống như thể Thiên Chúa ở rất xa, trên trời cao, và ta không nhận ra Người vẫn luôn ở bên cạnh ta. Người ở đó, như một Người Cha yêu thương. – Người yêu mỗi chúng ta hơn tất cả người mẹ

trên thế gian yêu con mình. – Người nâng đỡ, soi sáng, chúc lành... và tha thứ cho ta. [...] Chúng ta cần thấm nhuần ý nghĩ này : Thiên Chúa vừa ở bên ta, vừa ở trên các tầng trời, là một Người Cha và thực sự là Cha chúng ta. [6]

Điều này được ứng nghiệm cách đặc biệt khi chúng ta nhận lãnh ơn tha tội và Thánh Thể. Thúc đẩy bởi xác tín này của đức tin, ơn tha thứ và sự cận kề của Thiên Chúa giúp chúng ta vững vàng biết bao! Biết bao bình an được đổ vào linh hồn ta! Và chúng ta trở nên có khả năng lan tỏa sự thanh thản này ra xung quanh! Vì vậy cha không ngừng nhấn mạnh với các con rằng: hãy chạy đến các Bí tích với niềm xác tín chắc chắn rằng Chúa Thánh Thần, qua Chúa Kitô, lôi kéo chúng ta về tình yêu của Chúa Cha.

Chúng ta hãy áp dụng những suy tư này vào cuộc chiến nội tâm của chúng ta. Chúng ta có thể nên thánh,

chúng ta phải nên thánh, mặc những khiếm khuyết và sa ngã. Vì chúng ta là con Thiên Chúa trong Đức Giêsu Kitô, quả thật Thiên Chúa mời gọi chúng ta bước vào sự thân mật trong đời sống thần linh của Người. Người cho chúng ta tất cả những gì chúng ta cần để đạt được điều đó. Với ân sủng của các Bí tích và cầu nguyện, việc sống các điều răn của Thiên Chúa và trung thành với các bổn phận của bậc sống sẽ trở nên dễ dàng hơn.

«Mười điều răn không phải là một lô những luật cấm, nhưng là những hướng dẫn cụ thể để bước ra khỏi sa mạc của cái «tôi» ích kỷ và khép kín, để bước vào cuộc đối thoại với Thiên Chúa, bằng cách chấp nhận để lòng thương xót của Người ôm ta vào lòng.» [7]

Chúng ta hãy xin Thiên Chúa ban cho chúng ta một niềm tin mạnh mẽ, làm sống động mọi hành động của chúng ta. Dĩ nhiên, chúng ta tin vào lời Chúa; ngưỡng mộ việc đọc và suy

niệm Tin Mừng; nhưng có thể tất cả những điều đó chưa thực sự đi sâu vào tâm trí chúng ta, đến độ biến đổi mỗi hành động của chúng ta. Như vậy, khi gặp khó khăn, nguội lạnh, chống đối trong môi trường xung quanh, chúng ta có thể sẽ chán nản. Có phải vì đức tin của chúng ta đang mê ngủ không? Có phải chúng ta phải cậy dựa nhiều hơn vào hành động của Chúa Thánh Thần, Đấng đang ngự trong linh hồn chúng ta qua ân sủng? Đôi khi, phải chăng chúng ta quá cậy dựa vào sức mạnh của chính mình? Hãy suy ngẫm xem các Tông đồ đã biến đổi như thế nào vào ngày Ngũ tuần và hãy để Thiên Chúa dẫn dắt chúng ta, nhất là qua thực hành các việc đạo đức Kitô giáo mà Giáo Hội luôn khuyến khích: suy niệm, các lời nguyện tắt và khẩu nguyện (đặc biệt là Kinh Mân Côi), dâng những hăm mình nho nhỏ, xét mình cẩn thận, chu toàn việc bốn phận trước mặt Thiên Chúa.

Đời sống nội tâm – thánh Josemaria dạy – không phải là một thứ tình cảm. Khi chúng ta nhìn thấy rõ thật đáng để phức tạp hóa cuộc sống của mình ngày này qua ngày khác, tháng này qua tháng nọ, năm này qua năm kia, và trong suốt cả cuộc đời, vì Tình Yêu của Thiên Chúa sẽ chờ đợi chúng ta trên Nước Trời, thì chúng ta được soi sáng biết bao! Các con hãy luôn nhớ điều đó. Hãy tạo ra trong tâm hồn chúng ta một thứ hành trang lưu giữ tất cả ân sủng này của Thiên Chúa: ơn soi sáng, ánh sáng, sự êm dịu của việc tự hiến. Và khi bóng tối, màn đêm và cay đắng ập đến, chúng ta hãy gieo mình vào dòng nước trong vắt của ân sủng Thiên Chúa. Những lúc đó, dù tôi có mù, tôi vẫn thấy, dù tôi khô khan, tôi vẫn biết mình được tưới bởi những dòng nước đang chảy ra từ trái tim Chúa Kitô dẫn về cuộc sống vĩnh hằng. Các con thân mến, như thế, chúng ta sẽ kiên trì trong cuộc chiến đấu. [8]

Như thế, chúng ta mới luôn có thể giúp người khác tiến bước suông sẻ trên con đường đức tin. Quả thật, «đức tin không chỉ là nhìn về Chúa Giêsu, mà còn là nhìn từ góc nhìn của Chúa Giêsu, nhìn bằng đôi mắt của Người, là tham gia vào cách nhìn của Người.» [9] Chúa đã nhìn cá nhân từng người cũng như Người đã nhìn cả đám đông. Người đã xuống thế để cho mỗi người và cho mọi người, và vì mọi người và vì mỗi người mà Người tiếp tục công cuộc cứu độ. Vậy sứ mệnh của chúng ta là đưa những người chúng ta gặp gỡ trong cuộc đời đến gặp Chúa Giêsu, bắt đầu từ những người gần chúng ta nhất. Đó cũng là những gì các Kitô hữu đầu tiên, những người đã biến đổi cả thế giới ngoại giáo, đã làm.

Trong một buổi suy niệm, thánh Josemaria đã suy tư về gương của các anh chị em đầu tiên trong đức tin ấy: Những con người ít học, ý thức việc mình có thể tử đạo và chết thê thảm,

nhưng vẫn bất chấp tất cả nhận lấy vai trò làm cộng sự cho Đức Kitô để cứu rỗi thế giới, và các Ngài đã lật đổ cả thế giới đa thần và nhuộm thắm trần gian bằng máu người Kitô hữu. Trong lời rao giảng về niềm tin và trong cuộc khổ hình vinh quang minh chứng niềm tin của mình, các Kitô hữu đầu tiên đã có thêm Saolô, người trước đây đã khủng bố họ và chống lại Thiên Chúa (x. Cv 9,5). Bằng đức khiết tịnh của mình, họ đã tẩy rửa vũng nước ô uế và đen ngòm của thế giới ngoại giáo; và bằng các nhân đức nhỏ bé, khiết tịnh, khiêm nhu, trung thực, họ đã chống lại khuynh hướng thế tục của xã hội bấy giờ. [...] Họ đã xuyên vào trái tim của thế giới cổ đại: họ đã đến Rôma. Họ có thể làm được gì ở đó? Lịch sử đã trả lời: ngôi báu của các hoàng đế đã sụp đổ, trong khi hai ngàn năm sau, Phêrô vẫn là Giám mục Rôma. [10]

Ngày nay cũng vậy, đối mặt với các thách thức của công cuộc tân phúc

âm hóa, chúng ta cũng sẽ rung động với cùng một niềm hy vọng như vậy. Non est abbreviata manus Domini [11], cánh tay Thiên Chúa không thu ngắn lại. Nhưng phải có những con người tràn đầy lòng tin để những điều kỳ diệu Kinh Thánh ghi lại được tái diễn. Đức Thánh Cha đã công bố cách đây mấy hôm Tông huấn Evangelii Gaudium (Niềm vui Tin Mừng), dựa trên những kết luận của Hội nghị thường kỳ của Thượng Hội đồng Giám mục tập trung vào việc tân phúc âm hóa. Cha khuyến khích các con đọc Tông huấn này, chắc chắn sẽ đem đến nhiều ánh sáng để chúng ta thêm nỗ lực trong công tác lớn lao này.

Cha cũng muốn nhắc đến lễ Đức Mẹ Guadalupe, ngày 12 tháng 12. Vào ngày đó năm 1931 thánh Josemaria đã nghe Thiên Chúa dùng lời Kinh Thánh nói trong tâm hồn Ngài – lúc đó việc phát triển Opus Dei đang gặp nhiều khó khăn – Inter medium

montium pertransibunt aquæ [12];
Dòng suối ân sủng tuôn chảy xuyên
núi đồi, vượt qua mọi trở ngại, vượt
qua những gì chống lại vương quốc
của Thiên Chúa trong bước tiến của
mỗi người, của Hội Thánh và của
nhân loại. Vì điều làm cho chúng ta
thắng được thế gian, chính là lòng tin
của chúng ta. [13] Như vậy chúng ta
sẽ góp phần thực hiện nguyện vọng
của Đấng Sáng lập, mà chúng ta từng
nghe từ miệng Ngài và được đọc từ
những gì ngài đã viết từ lúc sáng lập
Opus Dei: Regnare Christum
volumus! Chúng ta muốn Đức Kitô
hiển trị!

Hôm nay bắt đầu Mùa Vọng. Đây là
những tuần lễ chuẩn bị cho lễ Giáng
Sinh của Chúa chúng ta. Một lần nữa
chúng ta chiêm ngưỡng lòng nhân
hậu và thương xót của Thiên Chúa –
Cha chúng ta, Đấng đã gửi Con của
Người xuống thế; ước chi thời gian
giúp ta làm mới lại ước muốn luôn
sẵn sàng đón nhận ánh sáng và lời

Chúa, mà chúng ta khám phá chủ yếu qua việc đọc và suy ngẫm Kinh Thánh.

Cửa đưa chúng ta đến các lễ này là lễ Đức Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội. Mẹ là thầy dạy đức tin, là niềm trông cậy và là tấm gương tuyệt vời cho thấy người ta có thể yêu mến Thiên Chúa và tha nhân, với trái tim, tâm trí và các giác quan chìm đắm trong Thiên Chúa. Chúng ta hãy chuẩn bị đón ngày lễ đã gần đến này, bằng cách chạy đến với Mẹ trên Trời của chúng ta trong tình con thảo sắc son.

Chúng ta hãy tận dụng dịp này để cầu nguyện nhiều hơn cho Giáo Hội, cho Đức Thánh Cha và các cộng sự của Ngài. Các con cũng hãy cầu nguyện nhiều hơn cho các ý nguyện của cha và cho tất cả những nhu cầu thiêng liêng và vật chất của con người trong thời đại chúng ta. Chúng ta đừng bao giờ dừng đứng trước những khó khăn vật chất và tâm linh

đôi khi rất bi đát mà nhiều người trên thế giới đang đối mặt. Tạ ơn Chúa, cha chắc chắn chúng ta không bao giờ dừng dừng như vậy.

Một số ngày kỷ niệm trong Opus Dei đến trong tháng này, trong đó có là ngày thành lập Trường Rôma Đức Maria năm 1953. Chúng ta hãy cảm tạ Chúa vì những sự kiện quan trọng này trong lịch sử Opus Dei.

Với tất cả tình thương, cha chúc lành cho các con.

Cha của các con

+ Xavier

Roma, ngày 1 tháng 12 năm 2013

Ghi chú:

[1] Lc 17, 5

[2] Rm 10, 17

[3] Ga 1, 9

- [4] Đức Thánh Cha Phanxicô Thông điệp Lumen fidei, 29/6/ 2013, số 4.
- [5] Đức Thánh Cha Phanxicô Thông điệp Lumen fidei, 29/6/ 2013, số 17.
- [6] Thánh Josemaria, Con đường, số 267.
- [7] Đức Thánh Cha Phanxicô Thông điệp Lumen fidei, 29/6/2013, số 46
- [8] Thánh Josemaria, ghi lại từ một buổi họp mặt gia đình, ngày 17/2/1974.
- [9] Đức Thánh Cha Phanxicô Thông điệp Lumen fidei, 29/6/2013, số 18.
- [10] Thánh Josemaria, Ghi chép từ một bài Suy niệm, 26/7/1937.
- [11] Is 59, 1
- [12] Thánh Vịnh 103 (104), 10 (Vg).
- [13] 1 Ga 5, 4

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
vi-vn/article/thu-duc-giam-quan-
thang-12-nam-2013/](https://opusdei.org/vi-vn/article/thu-duc-giam-quan-thang-12-nam-2013/) (30-03-2026)